

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Divi Avrelii Avgvstini Hippon. Episcopi Meditationes, Soliloquia et Manuale

Augustinus, Aurelius

Coloniae Agrippinae, 1649

Quomodo nos Deus, ad perseveranter quærendum occultorum suorum
judiciorum dulcedinem, incitet, 5

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54885)

CAPVT V.

*Quomodo nos Deus ad perseveranter quærendum
occultorum suorum iudiciorum
dulcedinem incitet.*

1. **O** Quam bona absconditio, qua efficitur
perfectio. Non enim hæc absconditio
æstimatur perditio, sed magis conservatio,
qua fit perfectio. O gloriose Rex, quam vera
sunt tua iudicia, justificata in semetipsa;
vere desiderabilia super aurum & lapidem
preciosum multum, utique & dulciora super
mel & favum. O vita mea, Deus meus,
rogo te per nomen Redemptoris mei, di-
lecti filii tui, largire propitius, ut custodiam
ea. Cognovi namque, quia in custodien-
dis illis retributio multa. Gloria mea Deus,
abscondis thesaurum tuum, ut incites cupi-
dum; recondis margaritam, ut augeas
quærentibus amorem; differs dare, ut do-
ceas petere; dissimulas audire petentem, ut
facias perseverantem. Postremo incipienti-
bus quærare promittis, ut non nisi vere per-
severantibus salutem tribuas; quod plane
indicat illa flebilis, quæ tuum in sepulchro
natum Christum, inter mortuos quærebat
vivum, durantibus adhuc tenebris; quam
accenderas ut quæreret, te quærenti dispare-
bas ut perseveraret: perseveravit sperans, &
speravit perseverans; & quia in spe perseve-
ravit, videre te meruit: beata visio, & plena
exultatio!

2. O summum gaudium, & consumma-
tum desiderium, desiderabilis vultus, jucun-
dus

ndura
icitur
onsio
atio,
vera
cipia;
idem
super
neus,
, di
diam
dien-
eus,
cupi-
igeas
t do-
n, ut
enti-
e per
plane
chro
rebat
quam
pare-
s, &
seve-
plena
ma-
acun-
dus

duſ aspectus. O spes & foelix perseveranti^a
nisi enim speraret, non perseveraret; & nisi
perseveraret, spei fructum non perciperet.
Sic enim Deus meus, misericordia mea, ab-
fconderis timentibus te, ut inveniariſ speran-
tibus in te: sic elongariſ quarentibus, ut ap-
propinquas perseverantibus. Qui elongant
ſe à te, peribunt: qui autem expectant te,
non confundentur. Qui timent te, sperent
in te; quoniam protector & adjutor eorum
es. Per timorem venit ad amorem. Ti-
mendus es, ut Dominus; amandus, ut pater.
Timor tuus sanctus permanet; quia sanctos
permanere facit, quos possidet. Nihil deest
timentibus te; quia oculi tui super eos, &
aures tuæ in preces eorum. Misericordia
mea & refugium meum, susceptor meus,
& liberator meus: sic timorem adhibe mihi,
ut amorem subinferas: sic irroga metum, ut
tui augeas desiderium: sicque me partici-
pem timentium te, ut & custodientium
mandata tua, facias, ut per timoris servitu-
tem ad amoris pertingere merear gratiam.

3. Invoco te Deus meus, invoco te; quia
prope es omnibus invocantibus te, sed invo-
cantibus in veritate, tu enim veritas es. Da
mihi, quaſo, clementiam tuam, sancta ve-
ritas, invocare; quia quomodo hoc fieri
oporteat, nescio: sed doceri à te beata ve-
ritas, humiliter imploro. Abs te sapere, desi-
pere est; te vero nosse, perfectum est scire.
Erudi me, ô divina sapientia, & doce me
legem tuam. Credo sane, quia quem tu eru-
dieris beatus est, & de lege tua docueris eum.

R 5

Desi-

Desidero invocare te, quod quaeso ut sit in veritate. Quid est invocare in veritate veritatem, nisi in Filio Patrem? Ergo sancte Pater, sermo tuus veritas est; principium verborum tuorum veritas. Hoc quippe est verborum tuorum principium, quod in principio erat Verbum. In ipso principio te summum adoro principium. In ipso veritatis Verbo, te perfecta invoco veritas: quod in ipsa tandem dirigas me, & doceas in veritate. Quid enim dulcius, quam genitorem in nomine unigeniti exorare? Patrem recordatione filii ad pietatem flectere? Regem charissimæ prolis denotatione mitigare? Sic rei solent carceribus eripi; sic mancipati vinculis liberari; sic tristem capitis excipientes sententiam, non solum vitam sed insuper nancisci insolitam gratiam, dummodo iratis patribus dilectæ prolis intimaverint charitatem. Sic delinquentes servuli evadunt supplicia dominorum, dum pro eis intervenit dulcedo filiorum. Sic te Pater omnipotens per omnipotentis filii tui postulo charitatem: educ de carcere animam meam ad confitendum nomini tuo: libera me à vinculis peccatorum, per coæternum tibi unicum natum: meque, cui propria merita lethalem minantur sententiam, preciosa ad dexteram tuam confidentis prolis interpellatione restaura placatus ad vitam.